

ményben leírtak megvalósítására. Sajnos csak az első ideiglenes megoldást tudtuk elvégezni, de ez is már komoly eredményt hozott: újra csónakázhatóvá vált a tavasbarlang. Ez ideiglenes megoldás másfél-két évig tartott. 1981-ben újra jelentkezett a probléma: a tavasbarlangban nem lehetett csónakázni. Az általunk nem ismert okok miatt süket fülkre és teljes érdektelenségre találtunk. E tény annál is inkább érthetetlen számunkra, mivel jelenlegi nehéz gazdasági helyzetben nem mindegy mire költünk tízmilliót.

Mi 1982. február 25-én kapcsolódtunk be a további megbeszélésekbe, mint akik közel 15 éves szeretik és kutatják a tavasbarlangot, szeretnénk volna megmenteni a pusztulástól, a kiszáradástól. A korábbi szakvéleményünket továbbfejlesztve, újabb szakvéleményt küldtünk az illetékes szerveknek. Elképzelésünk mindenkinek tetszett, de senki nem bízott a sikerében. Egyedül az Idegenforgalmi Hivatal támogatta bennünket. Mindezek ellenére 1982. április 24-27-én tábort szerveztünk a tavas barlangban és a Malom-tónál. Kísérletet folytattunk elképzelésünk, ill. szakvéleményünk igazolására - teljes sikerrel. 1982. április 27-én újra lehetett csónakázni a tavasbarlangban.

A barlangban vízáramlás-vizsgálatot végeztünk a szökevény források megállapítása érdekében és vizsgáltuk a barlangi víz és az elszökő források hőviszonyait. A felmérések alapján sikerült megvalósítanunk a barlang szökevény forrásainak mesterséges visszatáplálásával beállítanunk a Malom-tó és ezzel a tavasbarlang vízszintjét, és ami meglepő volt számunkra, a mesterséges visszatáplálás mellett még többszörös mennyiségű túlfolyást tapasztaltunk. Tehát elképzelésünket beigazoltuk láttuk, mivel ezzel a módszerrel még komolyabb vízmennyiség-csökkenés esetén is tartható lehetne a tavasbarlang vízszintje.

Az ideiglenes megoldás költsége kb. 20-30000 Ft volt, melyet szakosztályunk fizetett. Az általunk tervezett végleges megoldás kb. 500000 Ft költséggel jár.

A Barlangkutató Szakosztállyal közösen az előző évi előkészületek után megszerveztük a II. Baradla-Alsó-barlangi tábort, ahol másodszer alkalmaztuk a feltárásnál kidolgozott új módszert, a szifonokba telepített szivattyúkkal. A táborhoz szükséges technikai felszereléseket /szivattyúkat, kábeleket, kapcsolószekrényeket/ szakosztályunk Bercik Pállal és a SZIKKTI-vel együttműködve biztosította. A Barlangkutató Szakosztály Baradla csoportja vállalta a térképezést. A tábor személyzetét a két szakosztály, más egyesületek és egyéni tagok segítségével biztosítottuk.

A leküzdött szifonok száma magukért beszél: 1980-ban a 8. szifonig jutottunk el. 1982-ben a 16. szifont is leküzdöttük és bejutottunk a végcél, az Óriás-terem alá. A hatalmas energiával, technikával felszerelt tábor sikeresen oldotta meg a feladatot, több százezer köbméter vizet szivattyúztunk le a szifonokból. Egyszerre 12 szifont kellett "nyitva tartanunk", szivattyúznunk - ez hatalmas emberi és technikai próbatétel volt. Egy kisebb árvíz is teljesen feltöltötte a szifonokat és szinte újra kellett kezdeni a munkát előlről, de sikerült befejeznünk és a beépített technikát kimentenünk.

Nehézipari Műszaki Egyetem TDK Karszthidrológiai Szakcsoport 1982.

évi jelentése

Nagy Tibor

Csoportunk létszáma az 1982-es évben átlagosan 10-15 fő volt. A hétfégi munka- és egyéb turákon kívül három tábort szerveztünk. A téli tábor január 25-től február 3-ig tartott, a nyári június 28-tól július 5-ig, illetve augusztus 25-től 30-ig.

Balekina-barlang

Három alkalommal szerveztünk hétfégi munkaturát a barlanghoz 3-4 fő részvételével. A bejáratot elzáró sziklatömböt sikerült szétverni. Kitágítottuk a bejáratot és ácsolatot készítettünk a biztonságosabb bejárás érdekében.

István-lápai-barlang

Nyolc alkalommal szerveztünk turát a barlangba. Ezekon a turákon egyrészt a barlang n mrég feltárt új részeit jártuk be, másrészt fotóturák voltak. Távlati terveink között szerepel egy tudományos-ismeretterjesztő kisfilm készítése a barlangról. Felszereltük a bejáratot lezáró vasajtót, de alig két hónap elteltével ismeretlen tettesek az ajtót ellopták. Ugyanakkor lopások történtek a barlang bejáratánál álló faházból is, ahol a leszálló kutatók szokták hátizsákjaikat hagyni.

Fekete-barlang

Négy alkalommal szerveztünk turát a barlangba. A fő cél agyag- és kőzetminták gyűjtése volt, valamint földtani méréseket végeztünk és fényképeztünk. Vagyis megkezdtük a barlang teljes geológiai felmérését, amelyből egy, esetleg több TDK /tudományos diák-köri/dolgozatot fogunk készíteni. Az egyik leszállás alkalmával kb. 150 m hosszúságú, eddig ismeretlen részt jártunk be. Ennek feltérképezése az 1983-as év feladata lesz.

Háromfejű emberdenevér-barlang

Tizenegy alkalommal bontottunk a barlangban. A bontás sikeresnek mondható, bár nagyobb üregbe még nem jutottunk be. A jelenlegi végpont a felszíntől 29 méterre van. Az omlásvesztély elkerülése végett a bejáratnál 8 db kutgyűrű van beépítve. Ezek alatt még 12 métert függőlegesen folytatódik a járat. Körülbelül féluton egy kis nyílás van a jobboldalon. Ide bemászva 2 métert lehet tovább haladni, azután elszűkül a járat. Néhány cseppkő is található itt. Ha leérünk az akna aljára, egy szűk részen kell átbujni, majd egy eléggé meredeken /50°/ lejtő járat következik, amely a jelenlegi végpontig tart. Itt a bontás eléggé lassan halad, mivel az agyag nagyon ragad és a hely is kevés. Kevéssel a végpont felett egy depót készítettünk, mivel a kitermelt agyag felszínre való kiemelése komoly nehézségekbe ütközne. Elkészítettük a barlang térképeit és a töbről is készítettünk egy szintvonalas térképet.

Az eredeti kézirat jelentés tartalmazza még: "Csató István: A NME karszt- és barlangkutatásának története, feltáró és tudományos munkájának ismertetése" c. cikket. /Szerk./

A Nyiregyházi Honvéd Bottyán János SE. Denevér Barlangkutató Csoport kutatási jelentési és beszámolója az 1982. évről

Feltáró tevékenység a Hollós-tetői Denevér-barlangban

Hollós-tetői Denevér-barlang

Helye: Bükk-hegység - Hollós-tetőn D-i irányban a Hollós-patak és a Hollós-tetői-viznyelőbarlang közvetlen közelében.

A feltárt új szakasz hossza: 12 m /Lásd a térképmellékletet/

A feltáró tevékenység ismertetése

Az 1979. év végén talált fellevegőzés helyén - kutatási engedély birtokában - 1980. május 1-én kezdtük meg a felmérést. Nyári kutató tábort szerveztünk a munka továbbfoly-